

Virus malih boginja na testu. Dr. Stefan Lanka pobeđuje na sudu...

Dr. Lanka pred novinarima

Još od ranih devedesetih godina, nemački biolog Dr. Stefan Lanka je bio na čelu izazivanja medicinske teorije koja tvrdi da virusi prouzrokuju zarazne bolesti kao što su hepatitis, AIDS, grip, dečja paraliza, herpes ili male boginje. Karolina Markolin je detaljno predstavila Dr. Lankin rad u svom video predavanju „Virus manija“ (pogledati 2. deo snimka na ovoj internet stranici – sa početkom 08:08).

Na osnovu svojih studija iz virusologije, Dr. Lanka je otkrio da su virusi vitalne komponente jednostavnih životnih formi koje ne postoje u kompleksnim organizmima kao što su ljudi, životinje ili biljke. Njegova istraživanja pokazuju da su virusi koji izazivaju „virusne infekcije“, ustvari, delovi ćelije koje su pogrešno protumačene kao sastavni delovi navedenih virusa. Dr. Lanka je takođe otkrio da virusi nemaju destruktivno dejstvo na domaćina, kako se obično veruje. Ova otkrića su u potpunom skladu sa otkrićima Dr. Ryke Geerd Hamera, koji je još 1980-ih. godina dokazao, nasuprot zvanične teorije, da mikrobi ne čine štetu organizmu već, naprotiv, igraju ključnu ulogu tokom procesa isceljivanja od bolesti (pogledati četvrti biološki zakon Nove Medicine).

„**Sudski proces – virus malih boginja**“ između Dr. Stefana Lanke i nemačkog lekara Davida Bardensa je do sad poprimio pažnju celog sveta (pogledati reportaže iz 2015. CTV News Canada i BBC News). Ovaj sudski slučaj nije podgrejao samo „debatu o virusima“. Takođe je pokrenuo diskusiju o opravdanosti vakcinacije dece i o vakcinaciji uopšte.

Ovde je pregled navedenog sudskog postupka:

24. novembra 2011, Dr. Lanka je objavio na svojoj internet stranici ponudu od 100.000 evra svakome ko može da dokaže postojanje virusa malih boginja. Objava glasi ovako: „Nagrada će biti isplaćena ukoliko se prezentuje naučna publikacija, u kojoj je postojanje virusa ne samo utvrđeno, već takođe i dokazano i između ostalog, utvrđen prečnik virusa malih boginja.“

Januara 2012, Dr. David Bardens je pozvao Dr. Lanku u vezi njegove ponude. Ponudio mu je šest papira o spomenutoj materiji i pozvao ga da prebaci 100.000 evra na njegov bankovni račun.

Šest publikacija su:

1. Enders JF, Peebles TC. Propagation in tissue cultures of cytopathogenic agents from patients with measles. Proc Soc Exp Biol Med. 1954 Jun;86(2):277–286.
2. Bech V, Magnus Pv. Studies on measles virus in monkey kidney tissue cultures. Acta Pathol Microbiol Scand. 1959; 42(1): 75–85
3. Horikami SM, Moyer SA. Structure, Transcription, and Replication of Measles Virus. Curr Top Microbiol Immunol. 1995; 191: 35–50.
4. Nakai M, Imagawa DT. Electron microscopy of measles virus replication. J Virol. 1969 Feb; 3(2): 187–97.
5. Lund GA, Tyrell, DL, Bradley RD, Scraba DG. The molecular length of measles virus RNA and the structural organization of measles nucleocapsids. J Gen Virol. 1984 Sep;65 (Pt 9):1535–42.
6. Daikoku E, Morita C, Kohno T, Sano K. Analysis of Morphology and Infectivity of Measles Virus Particles. Bulletin of the Osaka Medical College. 2007; 53(2): 107–14.

Dr. Lanka je odbio da isplati novac zbog toga što, po njegovom mišljenju, ove publikacije nisu obezbedile adekvatan dokaz. Nakon toga, Dr. Bardens je Dr. Lanku tužio sudu.

12. marta 2015, Okružni sud u Ravensburgu u Nemačkoj, doneo je presudu da su kriterijumi koje je Dr. Lanka u objavi zahtevao ispunjeni i naredio mu da isplati nagradu. Dr. Lanka je podneo žalbu.

16. februara 2016, Viši regionalni sud u Štuttgartu (OLG) je ponovio procenio prvu presudu, presuđujući da Dr. Bardens nije ispunio kriterijume s obzirom na to da nije obezbedio dokaz postojanja virusa boginja u jednoj studiji (publikaciji), kako je to zahtevao Dr. Lanka u svojoj objavi. Zbog toga, Dr. Lanka ne mora da isplati novčanu nadoknadu.

16. januara 2017, Prvi Civilni Senat, Nemačkog Federalnog Suda Pravde (BGH) potvrdio je presudu Suda u Štuttgartu (OLG).

Kritičari ove sudske presude raspravljali su o tome da je pobeda Dr. Lanke bazirana jedino na tome kako je formulisao ponudu nagrade, naime da isplati 100.000 evra za dokaz postojanja virusa malih boginja u *jednoj* publikaciji (što Dr. Bardens nije mogao da obezbedi). Ovaj argument, međutim, odvlači pažnju od suštine problema.

Prema zapisniku sudskog postupka (strana 7, prvi paragraf), Andreas Podbielski, Šef Odseka za medicinsku mikrobiologiju, virusologiju i higijenu na Univerzitetskoj klinici u Rostock-u, koji je bio jedan od imenovanih stručnjaka na suđenju, izjavio je da iako postojanje virusa malih boginja može da se zaključi iz *rezimea ovih šest papira* koje je ponudio Dr. Bardens, niko od autora nije sproveo eksperimente u kontrolisanim uslovima u skladu sa internacionalno definisanim pravilima i principima dobre naučne prakse (pogledati takođe metod „indirektni dokaz“). Profesor Podbielski smatra ovaj nedostatak eksperimenata u kontrolisanim uslovima eksplicitno kao „slabost u metodologiji“ ovih publikacija, koje su, povrh svega, jedine relevantne studije o ovoj temi (ne postoje druge publikacije koje nastoje da dokažu postojanje „virusa malih boginja“). Stoga, kako stvari stoje sada, tek treba dostaviti publikaciju o postojanju virusa malih boginja koja predstavlja test dobre nauke.

Pored toga, na suđenju je zabeleženo da, u suprotnosti sa svojim pravnim dužnostima prema § 4 Zakona o zaštiti od infekcije (IfSG), Institut Robert Koch (RKI), najviši autoritet u Nemačkoj na polju infektivnih bolesti, nije sproveo i objavio testove na navodnom virusu malih boginja. U RKI tvrde da su sproveli interne studije o virusu malih boginja, međutim, odbijaju da predaju ili objave rezultate.

Dr. Lanka: „Sa presudom Vrhovnog suda u procesu virusa malih boginja, svaka nacionalna i internacionalna izjava o navodnom virusu malih boginja, zaraznosti malih boginja, koristi i bezbednosti vakcinisanja protiv malih boginja, nije više naučnog karaktera i zbog toga je lišena svoje pravne osnove.“

Izvor: <http://LearningGNM.com>